

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Резник Олени Валеріївни про відповідність Конституції України (конституційність) частини четвертої статті 424 Кримінального процесуального кодексу України

Київ
18 грудня 2024 року
№ 235-2(П)/2024

Справа № 3-199/2024(402/24)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Лемак Василь Васильович (голова засідання, доповідач),
Мойсик Володимир Романович,
Юровська Галина Валентинівна,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Резник Олени Валеріївни про відповідність Конституції України (конституційність) частини четвертої статті 424 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Резник О.В. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) частину четверту статті 424 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Згідно з частиною четвертою статті 424 Кодексу „ухвала слідчого судді після її перегляду в апеляційному порядку, а також ухвала суду апеляційної інстанції за результатами розгляду апеляційної скарги на таку ухвалу оскарженню в касаційному порядку не підлягають“.

1.1. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї документів і матеріалів убачається, що Відділення поліції № 5 Дніпровського районного управління поліції Головного управління Національної поліції в Дніпропетровській області (далі – Відділення поліції) листом від 24 травня 2024 року повідомило Резник О.В. про те, що кримінальне провадження від 6 березня 2023 року стосовно самогубства її чоловіка було закрито 20 березня 2023 року.

Резник О.В. 13 червня 2024 року та 5 липня 2024 року зверталася до Відділення поліції з клопотаннями про визнання її у разі потреби потерпілою у кримінальному провадженні від 6 березня 2023 року та надання для ознайомлення матеріалів зазначеного кримінального провадження, які не були розглянуті.

Резник О.В. оскаржила бездіяльність органу досудового розслідування до суду.

Слідчий суддя Жовтневого районного суду міста Дніпропетровська ухвалою від 22 липня 2024 року, залишеною без змін ухвалою колегії суддів Судової палати з розгляду кримінальних справ Дніпровського апеляційного суду від 13 серпня 2024 року, повернув скаргу Резник О.В. про визнання протиправною бездіяльності та зобов'язання вчинити певні дії.

Не погоджуючись із такими судовими рішеннями, автор клопотання звернувся до Верховного Суду.

Колегія суддів Третьої судової палати Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду ухвалою від 12 вересня 2024 року відмовила у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Резник О.В. на ухвалу слідчого судді Жовтневого районного суду міста Дніпропетровська від 22 липня

2024 року та ухвалу колегії суддів Судової палати з розгляду кримінальних справ Дніпровського апеляційного суду від 13 серпня 2024 року.

1.2. Автор клопотання просить перевірити частину четверту статті 424 Кодексу на відповідність приписам частини другої статті 3, частини першої статті 8, частини першої статті 24, частин першої, другої статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України.

На думку Резник О.В., оспорюваний припис Кодексу, яким встановлено заборону щодо розгляду судами будь-яких касаційних скарг на ухвали слідчих суддів після їх перегляду в апеляційному порядку, а також ухвали апеляційних судів за результатами розгляду апеляційних скарг на ухвали слідчих суддів, порушує її право на судовий захист, гарантоване приписами частин першої, другої статті 55 Конституції України, та суперечить пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України щодо забезпечення права на апеляційний перегляд справи та у визначених законом випадках – на касаційне оскарження судового рішення.

До конституційної скарги долучено копії ухвал слідчого судді Жовтневого районного суду міста Дніпропетровська від 22 липня 2024 року, колегії суддів Судової палати з розгляду кримінальних справ Дніпровського апеляційного суду від 13 серпня 2024 року, колегії суддів Третьої судової палати Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду від 12 вересня 2024 року.

Обґрунтовуючи свої твердження щодо неконституційності частини четвертої статті 424 Кодексу, Резник О.В. посилається на окремі приписи Конституції України, рішення Конституційного Суду України, приписи Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, рішення Європейського суду з прав людини, приписи Кодексу, Кодексу адміністративного судочинства України, Цивільного процесуального кодексу України, Господарського процесуального кодексу України, Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII, а також на судові рішення у її справі та у справах інших осіб.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України; конституційна скарга може бути подана в разі, якщо всі інші національні засоби юридичного захисту вичерпано (стаття 151¹ Конституції України).

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, установленим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих приписів), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); суб'єктом права на конституційну скаргу є особа, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України (його окремі приписи) суперечить Конституції України (абзац перший частини першої статті 56).

Зі змісту статті 151¹ Конституції України, статей 55, 56, 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ випливає, що частина четверта статті 424 Кодексу повинна бути застосована в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу.

Автор клопотання просить перевірити на відповідність Конституції України частину четверту статті 424 Кодексу, яка була застосована в ухвалі колегії суддів

Третью судовой палати Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду від 12 вересня 2024 року про відмову у відкритті касаційного провадження на ухвали судів першої та апеляційної інстанцій з огляду на те, що касаційна скарга подана на судові рішення, яке не підлягає оскарженню в касаційному порядку.

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України, дослідивши судові рішення у справі Резник О.В., долучені до конституційної скарги, дійшла висновку, що остаточним судовим рішенням у справі суб'єкта права на конституційну скаргу є ухвала колегії суддів Судової палати з розгляду кримінальних справ Дніпровського апеляційного суду від 13 серпня 2024 року. Суд апеляційної інстанції по суті розглянув апеляційну скаргу Резник О.В. на ухвалу слідчого судді Жовтневого районного суду міста Дніпропетровська від 22 липня 2024 року, якою було повернуто її скаргу про визнання протиправною бездіяльності та зобов'язання вчинити певні дії.

Аналіз змісту остаточного судового рішення у справі Резник О.В. свідчить про те, що в цьому судовому рішенні не застосовано частину четверту статті 424 Кодексу як таку, на підставі якої питання розв'язане по суті.

Крім того, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України констатує, що, висловлюючи твердження, за яким право на касаційне оскарження судового рішення є складником змісту права на судовий захист, гарантованого частинами першою, другою статті 55 Конституції України, і від доступу до касаційного суду залежить ефективність захисту інших людських прав і свобод, автор клопотання не навів доводів стосовно обґрунтування цього твердження щодо обставин його справи.

Із наведеного випливає, що Резник О.В. не дотримала вимог статті 151¹ Конституції України, статей 55, 56, 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ та не обґрунтувала тверджень щодо неконституційності частини четвертої статті 424 Кодексу в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Зазначене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Резник Олени Валеріївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини четвертої статті 424 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**